

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 48. Papeževo pismo o izrednem jubilejnem letu v Jugoslaviji. — 49. Sacra Congregatio Rituum: Ritus Benedictionis Papalis super populum elargiendae servandus a sacerdotibus, quibus a S. Sede huiusmodi facultas indulta est. — 50. Pontificia Commissio ad Codicis canones authentice interpretandos: responsa ad proposita dubia. — 51. Duhovne vaje za duhovnike. — 52. Praznik sv. Cirila in Metoda (okrožnica župnijskim uradom z dne 1. julija 1940). — 53. Naznanilo o sprejemu v kn.-šk. dijaško semenišče v Mariboru za šolsko leto 1940/41. — 54. Plačilne knjižice za mobilno in vojno stanje. — 55. Pravila Zveze katoliških dijakov. — 56. Objave. — 57. Osebna naznanila.

48.

Papeževo pismo o izrednem jubilejnem letu v Jugoslaviji.

PAPEŽ PIJ XII.

v trajen spomin.

Ker smo bili od čast. brata nadškofa zagrebskega obveščeni, da se bo letos slovesno obhajala 1300 letnica v spomin na prve stike hrvatskega naroda s sv. stolico in smo bili od istega nadpastirja v imenu ostalih jugoslovanskih škofov naprošeni, da bi ob tej priliki blagovolili nakloniti jubilejni odpustek, smo sklenili, da tej prošnji blagohotno ustrežemo, da bi na ta način verniki imenovanega naroda zlasti v teh strašnih in težkih časih imeli krepkejšo oporo v stremljenju po pobožnosti in čednosti.

Po zaslišanju Našega dragega sina, kardinala svete rimske cerkve, velikega penitenciarja in v zaupanju na usmiljenje vseмогоčnega Boga in na veljavo bl. apostolov Petra in Pavla s pričujočim pismom naklanjamo in podeljujemo vsem in posameznim vernikom obojega spola, ki se resnično kesajo, spovedo in prejmejo sveto obhajilo in ki v času od 29. junija tega leta do vključno 29. junija l. 1941. dvakrat obišejo katerokoli stolno ali župno cerkev v Jugoslaviji in tam pobožno izmolijo v čast. presv. Rešnjemu Telesu petkrat: Oče naš, Zdrava Marija, Čast bodi, potem tri zdravamarije v čast Materi božji in Devici Mariji, slednjič en očenaš, zdravamarije in čast bodi po Našem, t. j. papeževem namenu, — popolni odpustek vseh kazni, ki bi jih morali prestati za svoje grehe, in sicer ga more prejeti vsakdo samo enkrat. Dovoljujemo pa, da se verniki, brž ko so po izvršenem prvem obisku stopili iz cerkve, takoj zopet vanjo vrnejo, da opravijo drugi obisk.

Da bi se pa za one vernike Jugoslavije, ki se nahajajo v posebnih stvarnih ali krajevnih okoliščinah, bolje poskrbelo, blagohotno določamo naslednje:

I. Jugoslovanski škofje-ordinariji smejo sami ali po cerkvenih pooblaščenih spremeniti predpisani cerkveni obisk takim, ki bi ga zaradi zadržkov ne mogli izvršiti, v druga pobožna in karitativna dela, primerna njihovim razmeram. Kot zadržane pa je smatrati redovnice, sestre, regu-

larne tretjerednice, pobožne žene in dekleta ali druge osebe, ki žive v skupnih ženskih domovih ali zavetjih. Prav tako se smatrajo kot zadržani menihi in redovniki, ki se posvečajo bolj kontemplativnemu kakor dejavnemu življenju: tako cistercijanci, reformirani trapisti, kamaldulenci in kartuzijanci; nadalje zaprti in kaznjenci v ječah, dalje duhovniki in redovniki, ki za pokoro žive v samostanih ali drugih hišah. Za zadržane je smatrati tudi take, ki so doma ali v bolnišnicah radi bolezní ali slabega zdravja, ali pa strežejo bolnikom, sploh vse, ki jih zadržuje gotova ovira, da ne morejo izvršiti predpisanih obiskov. Isto pa velja tudi za delavce, ki si z vsakdanjim delom služijo kruh in ne morejo za toliko časa zapustiti delo, in za starčke, ki so dopolnili 70. leto.

II. Razen tega je jugoslovanskim škofom-ordinarijem dovoljeno, da spremene — tudi po pooblaščenih osebah — omenjene obiske zavodom, od cerkve odobrenim, bodisi kleriškim, bodisi redovnim; prav tako mladenci, ki žive v zavodih ali ki zavode vsak dan ali ob določenih dneh obiskujejo zaradi pouka ali vzgoje. — Toda ordinariji jugoslovanskih škofij ali njihovi pooblaščenci ne smejo oprostiti od dolžnosti svete spovedi in sv. obhajila nikogar, razen takih, ki jim težka bolezen eno ali drugo onemogoča.

Da bi pa bilo čim večje število vernikov, ki bi se mogli ob času jubileja udeležiti tolikih dobrot, dovoljujemo vsem spovednikom omenjene države, ki imajo pravico spovedovati, da smejo v omenjenem času jubileja v področju vesti ter v zakramentalni spovedi, in to le oni sami, odvezovati vse spovedence, ki so dobro pripravljene, od vseh cenzur in slučajev, pridržanih sv. stolici, le da nalože vsakemu po svojem spoznanju zveličavno pokoro in kar je še treba po pravnih določbah. Od teh velikih pooblastil so izvzeti le slučaji kršitve tajnosti sv. oficija in slučaji, ki so »specialissimo modo« pridržani sv. stolici, prav tako slučaji, o katerih govori odlok sv. penitenciarije z dne 17. aprila 1936.¹ Osebe pa, ki je nad njimi imenoma izrečena kaka cerkvena kazen, ali ki so javno kot take razglašene, se tako dolgo ne morejo udeležiti te dobrote, dokler ne dajo tudi zunanjšega zadoščenja v skladu s pravnimi določili. Če pa so vendar v svoji notranjosti odložile upornost in se pokazale dobro pripravljene za prejem popolnega odpuščanja, ki se s tem Našim pismom dovoljuje, se smejo odvezati, če je odstranjeno pohujšanje in se jim naloži dolžnost, da se tudi na zunaj čimprej podvržejo pravnim določbam.

Te odločbe veljajo brez ozira na kakršnekoli nasprotno odredbo.

Hočemo pa, da se daje tudi tiskanim izvodom pričujočega pisma, ako so podpisani od javnega notarja in opremljeni s pečatom osebe, ki zavzema cerkveno dostojanstvo ali službo, povsem ista vera, kakor bi se dala temu samemu pričujočemu pismu.

Dano v Rimu pri sv. Petru s pečatnim prstanom Ribičevim, dne 12. maja 1940, v drugem letu Našega papeževanja.

L. S.

Aloys. Card. Maglione,
državni tajnik.

¹ Nota. Decretum S. Poenit., 18. aprilis 1936, agit de casu sacerdotis sive saecularis, sive regularis, qui in concubinato vivit, ob matrimonium etiam civiliter tantum attentatum aliasque gravissimas rationes personam complicem nec dimittere nec ab ea discedere potest, optat tamen, ut a censura absolvatur aut etiam ad s. communionem ad morem laicorum admittatur, data fide de absoluta perfectaque in posterum continentia perpetuo servanda. Huic absolutio ab excommunicatione et admissio ad sacramenta more laicorum suscipienda a S. Poenitentiaría tantum (excepto periculo mortis) concedi possunt.

Sacra Congregatio Rituum:

Ritus Benedictionis Papalis super populum elargiendae servandus a sacerdotibus, quibus a S. Sede huiusmodi facultas indulta est.¹

1. Admoneatur populus de ecclesia, die et hora, qua dabitur pontificia Benedictio. Postquam populus ad ecclesiam convenerit, contritionis et devotionis sensus pio brevique sermone excitetur. Mox vero Sacerdos, nullis circumstantibus ministris, superpelliceo et stola alba indutus, ante altare genuflexus, sequentibus versibus Dei opem imploret.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit coelum et terram.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine.

℞. Et bénedic hereditáti tuae.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Deinde stans sequentem recitet orationem:

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, da nobis auxiliúm de sancto, et vota pópuli huius, in humilitáte cordis véniam peccatórum poscéntis tuámque benedictiónem praestolántis et grátiam, cleménter exáudi: dexteram tuam super eum benígnus exténde, ac plenitúdinem divínae benedictionis effúnde, qua, bonis ómnibus cumulátus, felicitátem et vitam consequátur aetérnam. Per Christum Dóminum Nostrum.

℞. Amen.

2. Postea ad cornu Epistolae accedat; ibique stans, una benedictione, unico videlicet signo crucis, benedicat, proferens alta voce haec verba:

Benedícat vos omnípotens Deus, Pater, et Fílius, et Spírítus Sanctus. Amen.

3. Sacerdotes qui facultate gaudent impertiendi Benedictionem Papalem formulam praescriptam servant; hac facultate non utantur nisi in designata ecclesia; non autem eodem die et loco quo Episcopus eam impertiat.

URBIS et ORBIS

Cum ex benigna Summi Pontificis concessione Sacra Paenitentiaría Apostólica, peculiaribus in adiunctis et circumstantiis extra ordinem concurrentibus, facultatem Benedictionem Papalem una cum Indulgentia plenaria impertiendi sacerdotibus concedere soleat, Emmus et Rmmus D. Cardinalis Lauri, Sanctae Romanae Ecclesiae Camerarius et Paeni-

¹ AAS, 1940, pag. 199.

tentiarius Maior, Sacram hanc Rituum Congregationem rogavit ut formulam, qua praefata Papalis Benedictio fidelibus impertiri posset, statuere dignaretur.

Sacra autem Rituum Congregatio, prae oculis habens ritum, qui in ipso Rituali Romano (tit. VIII cap. 32) invenitur, Regularibus utique concessum, Benedictio Apostolicae statis diebus super populum elargiendae, audito Specialis Commissionis Liturgicae suffragio, huius ritus formulam in posterum ab omnibus sacerdotibus, sive saecularibus sive regularibus, qui speciali Sedis Apostolicae gaudent Indulto Benedictio-nem Papalem cum Indulgentia plenaria elargiendi, adhibendam ac servandam esse retinuit.

Facta autem supra his omnibus, ab infrascripto Cardinali Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto relatione Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae XII, die 6 Martii 1940, Sanctitas Sua votum Sacrae Congregationis benigne approbavit illudque publici iuris fieri mandavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae ex Sacra Rituum Congregatione, die 12 Martii a. 1940.

✱ C. Card. Salotti, Episc. Praenest., Praefectus.

L. ✱ S.

A. Carinci, Secretarius.

50.

Pontificia Commissio ad Codicis canones authentice interpretandos:

responsa ad proposita dubia.¹

Emmi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I — De transitu ad alium ritum

D. An mulier latina, quae vi canonis 98 § 4 declaret se velle transire in matrimonio ineundo ad ritum orientalem viri, adhuc teneatur ad formam celebrationis matrimonii, de qua in canone 1099 § 1 n. 3.

R. Affirmative.

II — De disparitate cultus

D. An ab acatholicis nati, de quibus in canone 1099 § 2, ad normam canonis 1070 subiiciantur impedimento disparitatis cultus, quoties cum parte non baptizata contraxerint.

R. Affirmative.

III — De tribunali competente

D. Utrum in controversia, quae ad normam canonis 1572 § 2 dirimenda defertur ad dioecesanum tribunal, Episcopus convenire tantum, an etiam conveniri possit.

R. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 29 mensis Aprilis, anno 1940.

M. Card. Massimi, Praeses.

L. ✱ S.

I. Bruno, Secretarius.

¹ AAS, 1940, pag. 212.

Duhovne vaje za duhovnike.

Skupne duhovne vaje za duhovnike lavantinske škofije in Apostolske administracije bodo tudi letos v prostorih Dijaškega semenišča v Mariboru, Koroščeva ul. 12, in sicer v dneh od 19. do 23. avgusta 1940.

Začnejo se v ponedeljek, 19. avgusta, ob 18. uri z običajnim sporedom: Klicanje Sv. Duha pred izpostavljenim presv. Rešnjim Telesom, litanije, zakramentalni blagoslov in uvodno premišljevanje. Sklep je v petek, 23. avgusta, ob zgodnji jutranji uri z zaključnim premišljevanjem, sv. mašo, skupnim sv. obhajilom, papeškim blagoslovom in »Tebe Boža hvalimo«. Vsi udeleženci se bodo še istega dne mogli vrniti na svoj dom.

Prijave za napovedane duhovne vaje se naj naslovijo pravočasno na kn.-šk. ordinariat po dekanijskih uradih. Bivanje pri zasebnikih ob duhovnih vajah ni v skladu s cerkvenimi določbami za duhovne vaje. Za izjemne slučaje naj si vsak oskrbi dovoljenje kn.-šk. ordinariata.

Sledeč navodilu papeške okrožnice »Ad catholici sacerdotii« z dne 20. decembra 1935 (Oglasnik 1936, VI, stran 49 nasl.), ponavljamo tudi letos svojo iskreno željo glede vsakoletnih duhovnih vaj duhovnikov z besedami velikega papeža Pija XI. iz omenjene okrožnice, ki tako nujno vabi duhovnike: »Na čim najboljši način se po Naših navodilih ponovno umaknete v samotno duhovnih vaj, ne samo... kakor to cerkveni zakoni določajo, ampak večkrat in delj časa, kolikor vam bo mogoče. (Primerjaj kánone 126, 595, 1001 in 1367 C. z.) — Razen tega si določite vsak mesec en dan, da se boste proč od vsakdanjih opravkov duhovno obnovili, kakor so to vedno delali pobožni duhovniki.« (Oglasnik 1936, VI, stran 72.)

Duhovnike, ki so opravili svoje zadnje duhovne vaje leta 1937., pa veže kánon 126 C. z., da ne odlašajo z duhovnimi vajami.

Ob težkih časih, ki jih preživljamo, vas, dragi sobratje, izrecno vabim skupnim duhovnim vajam, da vam morem spregovoriti besedo tolažbe in razodeti svoje misli in želje, ki jih narekujejo razmere za notranje duhovno življenje ter za intenzivno dušno pastirstvo ob danem položaju.

Sv. oče Pij XII. je v svoji okrožnici »Summi Pontificatus« z dne 20. oktobra 1939 spričo svojih prizadevanj za ohranitev miru, »ki niso bila deležna izpolnitve«, ter spričo borb in trpljenja sv. Cerkve, ki jih v njeni zgodovini težko najdemo enakih, zapisal: »... Ko Naše očetovsko srce v žalosti in skrbeh gleda vse to, Nam stopa pred oči podoba božjega Pastirja in zdi se Nam, da bi morali v Njegovem imenu svetu ponoviti tožbo: 'O, da bi bilo spoznalo... kaj ti je v mir! Tako pa je skrito pred tvojimi očmi.' (Lk. 19, 42.)«¹

V zatišju in samoti duhovnih vaj se bomo ob premišljevanju večnih resnic znova zavedli, kaj je nam v mir, da moremo sejati mir in tolažbo tudi v srca izročeni nam vernikov.

† Ivan Jožef.

¹ Oglasnik 1940, I, stran 18.

Opomba. Na prošnjo predstojništva hiše Družbe Jezusove v Ljubljani se v naslednjem objavlja spored tečajev duhovnih vaj za duhovnike v Domu duhovnih vaj v Ljubljani, Zrinjskega 9. Od 22.—26. julija; od 5.—9. avgusta. Ta tečaj je namenjen zlasti lavantinskim duhovnikom. Od 26.—30. avgusta; od 16.—20. ter od 23.—27. septembra; od 7.—11. in od 21.—25. oktobra.

Prijave naj se naslovijo na Predstojništvo hiše Družbe Jezusove, Ljubljana, Zrinjskega cesta 9.

Gospodje dušni pastirji se prosijo, da opozorijo abituriente svoje župnije na tečaja duhovnih vaj za abituriente, ki se vršita v istem Domu duhovnih vaj; prvi od 8. do 12. julija, drugi od 19. do 23. avgusta t. l. Udeležba naj se dijakom abiturientom priporoči.

52.

Praznik sv. Cirila in Metoda.

(Okrožnica župnijskim uradom z dne 1. julija 1940.)

God sv. Cirila in Metoda, ki ga praznujemo dne 5. julija in naslednjo nedeljo, naj bo vsem podnet, da poživimo svojo gorečnost za sodelovanje s sv. katoliško Cerkvijo pri njenem poslanstvu miru, resnice in ljubezni, ki objema v svojo materinsko skrb vse narode, torej tudi ločene vzhodne kristjane. Posebej v naših dneh, ko v strahu pred grozotami vojne molimo za mir, se zdi potrebno s tajnikom kongregacije za vzhodno cerkev kardinalom Evženom Tisserantom naglasiti, da delo za zedinjenje krščanskih narodov ob Prestolu Resnice, ki je sedež sv. Petra, zasluži celo prvenstvo v apostolski gorečnosti vseh vdanih sinov sv. Cerkve. Zakaj veje kakšnega drevesa, tako pravi učeni kardinal, gojimo predvsem na ta način, da izboljšujemo tla, ki dajejo drevesu hrano in katerih se korenine drevesa oklepajo. Na tleh verske nesloge so pognale kali socialne revolucije in tisto varljivo navdušenje za poganstvo: kali, ki so danes prodrle na dan z vso svojo strupenostjo. Ne boste dosegli učinkovitega in definitivnega ozdravljenja od vsega tega zla, dokler se ne bo vzpostavilo edinstvo krščanskega sveta ob oltarju Vere in ob ognjišču Ljubezni. Prvega ne bo brez drugega. Zares brezploden bi bil poskus, omejiti se na pridiganje ljubezni in strpnosti med vsemi, ki verujejo v Jezusa Kristusa, pustiti pa, da še naprej trajajo verske razlike, ki po svoji medsebojni opreki vodijo duhove v nasprotni smeri in motijo soglasje src.¹

Eden izmed najvažnejših načinov, kako delati za obnovo krščanske edinosti med ločenimi brati, je pač tudi skrb za krepko versko življenje zlasti tistih katoličanov, ki živijo razkropljeni med njimi. To skrb pospešuje pri nas Bratovščina sv. Cirila in Metoda.

Gg. dušne pastirje prosimo, da bi izrabili praznik sv. Cirila in Metoda za izvedbo podrobne organizacije oz. reorganizacije Bratovščine po naročilu prevz. g. škofa ordinarija v svojih župnijah.² Poverjeniki ali poverjenice naj naberejo novih članov ter poberejo članarino. Nabiralne pole razpošilja župnim uradom škofijska pisarna, kateri naj se pošljejo tudi članski prispevki in točni naslovi poverjenikov. Poverjeniki naj širijo tudi glasilo BCM »Kraljestvo božje«. Gg. dušni pastirji naj na ta praznik govoré vernikom o nalogah BCM s posebnim ozirom na našo diasporo. Opozarjajo naj vernike zlasti na potrebo molitve in žrtve ter dejavne, tudi gmotne podpore za namene BCM in za katoličane v diaspori. Poskrbijo naj, da se po verskih društvih, zlasti v fantovskih in deklških Marijinih družbah, osnujejo delovni odseki BCM za pomoč katoličanom v diaspori.

Župnijske organizacije BCM ter odseki BCM v Marijinih družbah naj pod vodstvom gg. dušnih pastirjev ob primernih prilikih prirede propagandno prireditvev v prid BCM in katoličanom v diaspori: skioptično predavanje ali akademijo s posebnim ozirom na potrebe naše diaspore.

¹ Osserv. Rom. 8.-9. jan. 1940, str. 4.

² Glej Oglasnik 1940, str. 41.

Dne 5. julija naj gg. duhovniki-člani Apostolatus Unitatis opravijo sv. mašo v namene BCM ter za žive in mrtve ude BCM.

V nedeljo, dne 7. julija, naj se moli v cerkvi ura molitve v namen BCM. Vse cerkvene nabirke te nedelje so namenjene za BCM in naj se pošljejo škofijskemu ordinariatu.

V Mariboru, dne 1. julija 1940.

Po naročilu:

Škofijsko vodstvo Bratovščine sv. Cirila in Metoda.

53.

Naznanilo o sprejemu v kn.-šk. dijaško semenišče v Mariboru za šolsko leto 1940/41.

Kakor vsako leto bodo tudi letos sprejeti na izpraznjena, odnosno nova mesta v kn.-šk. dijaškem semenišču novi gojenci. Pogoji za sprejem so isti kakor prejšnja leta (glej Oglasnik 1935, IV).

Gg. dušni pastirji se naprošajo, da premislijo, kateri dečki bi bili sposobni za gimnazijske študije in za sprejem v zavod. O vsem potrebnem naj se posvetujejo s starši in vložijo pravočasno, najpozneje do 31. julija, z vsemi potrebnimi listinami opremljene prošnje na kn.-šk. ordinariat v Mariboru. Zadevne listine so: rojstni in krstni list, zadnje šolsko spričevalo in potrdilo o opravljenem sprejemnem izpitu, odnosno sprejemu na drž. klasični gimnaziji v Mariboru, zdravniško spričevalo in davčno potrdilo. Prošnja se kolkuje s cerkv. kolkom za 10 din, priloge po 4 din.

Sprejemni izpiti na državni klasični gimnaziji v Mariboru se bodo vršili dne 26. junija. Prošnjiki za sprejem v semenišče, ki pridejo polagat sprejemni izpit na klasično gimnazijo v Mariboru, naj se po opravljenem izpitu predstavijo ravnateljstvu kn.-šk. dijaškega semenišča (nasproti klasični gimnaziji, Koroščeva 12). Ostali prošnjiki naj to store v času od 28. do 31. julija 1940.

54.

Plačilne knjižice za mobilno in vojno stanje.

Te knjižice so bile izstavljene po stanju službenih prejemkov dne 1. novembra 1939. Do razglasitve mobilnega in vojnega stanja se ne smejo v nje vpisovati nikake spremembe službenega kraja in službenih prejemkov.

Vpise v plačilno knjižico bo izvrševal organ državne izplačilne blagajne na podlagi zadnjega plačilnega seznama.

Zaenkrat se torej ne sme vpisati v »Plačilno knjižico za mobilno in vojno stanje« 40% povisek draginjske doklade. (Kr. banska uprava dravske banovine v Ljubljani dne 19. junija 1940, VII, št. 15.864.)

O tem se obveščajo vsi, ki so prejeli omenjene plačilne knjižice.

55.

Pravila Zveze katoliških dijakov.

Ljubljanski škofijski list 1940, šte. 5, str. 63, ima to objavo:

»Na podlagi sklepa NOKA v Ljubljani z dne 20. marca 1939 se v škofijskem listu 1937, str. 73, objavljena pravila ZKD spremenijo tako, da se glasi:

Člen 8. Zveza katoliških dijakov se deli na tri podzveze, akademsko in dve srednješolski, eno za ljubljansko, drugo za lavantinsko škofijo.

Člen 10. Srednješolski zvezi se delita itd.

V Ljubljani, dne 24. aprila 1940. — † Gregorij, škof.◀

Se objavlja za lavantinsko škofijo.

Maribor, dne 8. julija 1940.

† Ivan Jožef,
škof.

56.

Objave.

Zbirke DŠV. V seznamu prispevkov posameznih župnij za DŠV v letu 1939 se objavijo župnije, katerih zbirke so bile sem vposlane do konca januarja 1940. Pozneje došli zneski bodo objavljeni skupno s prispevki za leto 1940.

Išče se: 1. Por. list Smole Ludvika in Julijane r. Perlez, por. v l. 1877—1885. — 2. Por. list Posanner Janeza in Marije Ane r. Felber, por. v l. 1746—1765. — 3. Por. list Mlakar Antona in Helene r. Krajnc, por. okrog l. 1825. — 4. Krstni list Mlakar Marije, roj. v l. 1822—1840. — 5. Krstni list Rajer Ignaca, roj. med l. 1810 do 1825. — 6. Por. list Wresovar (Brezovar) Fr. Ksav. in Katarine r. Čulk (Kunst?), por. okrog l. 1845.

57.

Osebna naznanila.

Imenovan je bil za dekana dekanije Rogatec g. Julij Vajda, dek. upravitelj pri Sv. Križu na Slatini (1. julija 1940).

Umeščen je bil za nadžupnika v Rogatcu g. Ferdinand Pohrašky, župnik pri Sv. Vidu nad Valdekom (1. junija 1940).

Postavljeni so bili: za kaplana v Rogatcu g. Ivan Rajner, tamošnji provizor; za provizorja pri Sv. Vidu nad Valdekom g. Maks Ledinek, I. kaplan v Ljutomeru; za I. kaplana v Ljutomeru g. Franc Pečar, tamošnji II. kaplan (1. junija 1940); za vikarja-pomočnika v Št. Ilju pod Turjakom g. Justin Oberžan, tamošnji kaplan (24. junija 1940); za provizorja na Vurbergu g. Josip Mlaker, mestni kaplan v Ptuj; g. Ignacij Feguš, II. kaplan pri Sv. Juriju ob juž. železnici, za tamošnjega I. kaplana (1. julija 1940).

Prestavljeni so bili gg. kaplani: Ivan Voda od Sv. Lovrenca na Pohorju za II. kaplana v Ljutomeru (1. junija 1940), Rudolf Jerman iz Hoč v Ptuj, Štefan Zver iz Črensovcev k Sv. Andražu v Slov. goricah z delokrogom pri Sv. Martinu pri Vurbergu (1. julija 1940).

Nastavljeni so bili za kaplane gg. novomašniki: Alojzij Verbnjak pri Sv. Lovrencu na Pohorju (1. junija 1940), Franc Zagradišnik v Hočah, Karol Žel pri Sv. Juriju ob juž. železnici (II.), Mihael Grešak v Laporju (1. julija 1940).

Bolezniški dopust je dobil g. Vinko Kolman, provizor na Vurbergu; obenem se mu je dodelilo službeno mesto II. kaplana pri Sv. Lovrencu na Pohorju (1. julija 1940).

Umrli sta: dne 13. junija 1940 v Celju v 50. letu starosti g. Martin Kozar, I. kaplan pri Sv. Juriju ob juž. železnici; dne 24. junija 1940 na Teharjih v 76. letu starosti g. Jožef Sigl, upokojeni župnik drameljski. R. I. P.!

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 6. julija 1940.

Izdaje lavantinski knezoškofijski ordinariat. — Urejuje dr. Josip Mirt.
Tiska Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.